

zadnjega vsa pomečkala. Poškodovani gospodar se na to pritoži pri prisežnih možéh v Bölske u, kateri so tako-le sodbo storili: dekle je nekrivo, osel pa jih dobí 25 s palico, kar se je tudi koj zgodilo. — Ta dogodba ni izmišljena, in priča v pravosodji veliko modrost Magjarsko.

* *Cele trume prav majhnih žitnih žužkov so se v podobi rujavih oblakov nedavno nenadoma prikazale v Taugelski dolini pri Halleinu v gornji Avstriji. Celo uro so se ti roji vlekli čez imenovano dolino; brž ko ne jih je kak vihar zadrvil v ta kraj, pa jih potem mrzli dež potopil.*

* *V Norvegiji so letos tako malo sená pridelali, da so kmetovalci prisiljeni, število svoje živine na polovico zmanjšati. Koliko živine se bodo morali gospodarji zaradi te nadloge znebiti, kaže to, da na Norveškem znaša število kónj 145.000, goved 945.000, prešičev 1½ milijona in 300.000 kóz. Tako nesrečo odvrniti se nasvetuje vladi, naj sená nakupi v tujih deželah in ga živinorejcem prodá po kupni ceni.*

* *V razstavi v Filadelfiji je 25. in 26. dne u. m. požar strašno škodo naredil; poleg mnogo poslopij so zgorele v 60 skrinjah vse mašine Francoske, mnogo skrinj Amerikanskih, potem iz Nemškega cesarstva, iz Belgije in Mehike.*

* *Zvezdoznanec umrlega sultana Abdul-Aziza je prerokoval, da, ko je bil Abdul-Aziz pahnjen s prestola Turškega, bo njegov naslednik Murad vladal samo 3 mesece, brat Abdul Hamid pa še veliko manj časa, potem pa da postane sultan Mehemed-Rešid-Efendi, stareji sin Abdul Medšidov, ki bode vladal 25 let srečno in plodnosno. Prerok ta je zaradi svojega prerostva zgubil svobodo. Ker pa se je prvi del njegovega prerokovanja izpolnil, mnogi Turčini verujejo, da bode se spolnil tudi drugi del.*

Naši dopisi.

V Gorici 25. sept. — V soboto večer so našli na Dunajski cesti tik pred mostom ob 8. uri vpokojenega majorja g. Lannius-a, 80letnega starčeka, ki je ondi blizo stanoval, poleg ceste ležečega — na smrt ranjenega. Sumi se, da je bil to roparski napad, ker je manjkalo ranjencu ure in denarja. Umrli je o polnoči; danes je bil pogreb. — Prva poskušnja gledé dohodkov našega novega pokritega trga za zelenjavo obeta dober vspeh. Prvih 13 dni od 4. do 16. t. m. je bilo oddanih prostorov 3601 (tedaj po 277 na dan); potegnili so za-nje skup 72 gold., tedaj po 5½ gold. na dan. Po tem takem se bo trg sam splačeval in ne bo prizadeval mestni blagajnici posebnih stroškov. — V Stračicah se je uni teden grozna nesreča zgodila. Strugarja Henr. Mozetiča je ujelo in razmesarilo mašinsko kolo. — Zidanje novega farovža je za 15.000 gold. prevzel arhitekt g. Pelikan. Od teh 15.000 gld. plača verski zalog 5000, mesto 10.000 gld. — Kar se tiče volitev za deželni zbor, katere bodo ne — kakor mi je uni pot pero zašlo — prve dni oktobra, ampak novembra, se je že začel nekak „êri Diáu“!*) in sicer gledé na Tominski okraj — kakor nam zadnji „Slovenec“ kaže.

Gorensko 20. sept. — „Gemajndarici“ (Nemci jo zovejo „Gemeinde-Zeitung“), ki menda s tako zvano „Mohamedanko“ trobi v en rog, se je zljubilo v svoji „Donnerstags-Ausgabe Nr. 36 als tägliche Ausgabe Nr. 130“ dne 7. septembra t. l. prezentirati se celó naši

duhovščini. Prišantala je šembrano čudno našemljena. Precej na drugi strani se bere to-le v originalu: „Die nationalen Agitationen des krainischen Clerus haben den hochw. Fürst-Erzbischof Bogaczar zu sehr ernstern Maßregeln gedrängt. Nachdem er soeben an 30 Kaplanen von ihren Stellen entfernt und versetzt hat, heißt es jetzt, er stehe im Begriffe, noch weitere Maßregelungen dieser Art vorzunehmen. Wir besorgen — (to, kar zdaj sledi, je gotovo pisano le „ad captandam benevolentiam“ kaplanov, da bi „Gemeindarico“ prijazno sprejeli v farovže) — daß solch' ein Vorgehen nicht bloß bei den Gemeinden allgemein ein bitteres Gefühl hervorrufen, sondern auch die Stellung der „Versetzten“ in ihren neuen Gemeinden ungemein erschweren und das Ansehen des Clerus überhaupt stark schädigen werde. Die Zahl der „Betreffenden“ ist hier viel zu groß.“ — No, take bedarije se menda sodijo že same po sebi zadosti. Mi smo dozdej še vedno le čuli in tudi iz lastne skušnje vemo, da kolikor bolj se je kdo preganjal zaradi svoje iskrene ljubezni do naroda, tolikanj bolj ga je narod ljubil in spoštoval. Živa priča tega nam je sedajni čas gosp. Klun. On še ni bil nikdar po deželi in tudi zunaj dežele tolikanj spoštovan in ljubljén bodi-si od duhovskih ali svetovnih krogov kot sedaj, ko liberalstvo svoj Damoklov meč nad njegovo glavo drži. (Glej Ljubljanski „Tagblatt“, „N. fr. Presse“ in druge Turške liste.) No, pa vsaj komur so možgani tako zavreli, da v Ljubljani za nadškofa vé, temu se ni čuditi, če tudi vse drugo narobe vidi in zgolj prismodije kvasi. Naj bi mi hoteli govoriti, povedati bi vedeli kaj družega, pa resničnega. Zato se mu menda tudi dozdeva, „daß die Zahl der Betreffenden viel zu groß“, število „der Betroffenen“ pa mu je gotovo premajhno! Nam niso motivi znani, zaradi katerih so se prestavili „die betreffenden“; to pa vemo, da nekateri so sami prosili prestave. Če pa „Gemeindarica“ žuga še z „weitere Maßregelungen“, mora že svoje studence imeti, iz katerih zajema svoja poročila, vsaj izrečno povdarja „nationale Agitationen des krainischen Clerus“ in — volitve za deželni zbor bodo prihodnje leto! Če je res, kar se po deželi govori, da bode knezoškof ustavoverni vladi o tem slučaju blizo to, kar je Vesteneck bil pri volitvah zbornice kupčijske, potem žuganje „Gemajndarice“ ni brez poména. Mi bi pa živo obžalovali to, da bi naš viši duhovni pastir s takim postopanjem sam vkrenil na isto pot, katere pri duhovščini ne odobruje, nočemo pa s tem segati v oblast, ki jo pri predstavljanju duhovščine škofije svoje škof ima. — Čuden se nam je zdel na zadnji strani „Gemajndarice“ podpis: „Eigenthümer und verantwortlicher Redakteur: Dr. Albert Wiesinger.“ Da bi bil to bogoslovni doktor in konzistorijalni svetovalec dr. Albert Wiesinger, ne moremo verjeti; kajti on bi gotovo tacih bedarij v svoj list ne sprejel in tudi tacih dopiscev pri svojem časopisu ne trpel, še manj pa kaj tacega po farovžih si drznil vrivati kranjski duhovščini, ki jej enoglasno kliče: apage satanas!

Iz Ribnice 23. sept. (Čitalnica; pošta; letina.) Narodno življenje pri nas sicer še ni zaspalo in menda tudi ne bo, če Bog dá, — zaspala pa je naša čitalnica. Zanimiv je vzrok njene smrti. V življenje sklicala se je večidel po prizadevanji vrle naše duhovščine, katera jej je bila tudi najizdatnejša podpora. Udov je imela tudi med tržani, ki so hodili pridno prebirat slovenske časnike, pl. titulo „gospoda“, to je, uradniki, in kar za njimi léta, pa ni posebno marala za-njo in bi bila mnogo raje imela kako nemško „kazino“. Morda bi si jo bili že tudi napravili, al vsaka reč stane denarja, tudi statve takega društva. Denar pa tudi nemškutarjem ne gre nič kaj rad izpod palca; vrh tega se marsikaka reč ceneje dobi, če se kupi „pod roko“ in je vendar tako dobra, kakor nova. To je tudi Ribniški „gospôdi“ na misel prišlo. „Kaj, ko bi dobili pri vo-

*) Glej poslednji (38.) list „Novic“.

litvi čitalnico v pest in potem naredili iz nje — kazino!“ Tako so modrovali. „Al kako dobiti večino, če nas je premalo?“ Modre glavé pa tudi iznajdejo modre misli. „Sklenimo pri občnem zboru večo letno plačilo, potem bodo „kmetje“ izstopili in tako bomo mi v večini in naredimo potem iz čitalnice, kakor se nam zdi.“ Al bivši tukajšnji kaplan nemčurjem štrečno zmede. Nehoteč namreč prepustiti čitalnično lastnino za statvi nove kazine, podučí kmete, za kaj tu gre. Boljše, da se čitalnica razdre, nego da bi se spremenila v kazino; tedaj gré glasovati za razpuščenje društva, ne pa za povišanje letnine, katere bi „kmetje“ ne plačevali. Tako se je tudi res zgodilo; občni zbor je z večino glasov sklenil razdor društva, premoženje, na katero posebno so nemškutarji merili, se je spravilo v denar in daroval ubogim šolskim otrokom. Zdaj nimamo čitalnice, pa tudi kazine ne. — Naj preidem od tega k naši pošti. Nek nov ministersk ukaz naš poštar tako tolmači, da za vsako pismo in vsak časnik mora se 1 krajc. davka odrajtovati. Al je ta krajcar za poštarja ali za pismo-noša, ne vem. Kakor se meni zdi, dotični ministerski ukaz določuje le to, da ima plačati tisti, kdor ima na pošti posebno predalo ali kdor zahteva, da se mu časniki na dom donajajo, neki določen znesek; kdor pa hodi po časnike sam ali pošilja po-nje, mu ni treba nič plačevati. Naš poštar pa ukaz ministra tolmači tako, da vsak mora ali imeti posebno predalo na pošti za vse, kar na nj prihaja, ali pa mu pismonoša mora donajati vse, tudi časnike na dom. Da bi kdo sam po-nje hodil, to mu je sicer po poštarjevi milostljivosti dovoljeno, a le tisti trenutek, ko začne on pošto izdajati. Tudi s tem nas pokori poštar, da, čeravno Ljubljanska in Kočevska pošta prihajate že opoldne, vendar poštar časnike, po katerih v tako važnem času kar hrepenimo, jame razpošiljati še le ob treh, ko se povsod, še celó v Ljubljani, časniki izdajajo že pol ure po prihodu pošt. Naj bo tedaj naš poštar priporočen c. k. poštnemu vodstvu! Če ta pritožba ne bo nič pomagala, bomo se obrnili naravnost v Trst. — Letina je pri nas jako slaba, posebno okoli Dolenje vasi in dalje proti Kočevji, kjer je voda vse zadušila. Edina turšica še ni pokončana, potrebuje pa nekoliko dni lepega vremena, da bo dozorela. Pred zimo že vse trepetá, kajti živeža ne bo ne za ljudi, ne za živino.

Iz Idrije 23. sept. = Še ni duha ne sluha, kako se reši upor protestantov zoper pravilne naše volitve, o katerem sem unidan „Novicam“ poročal. Ne vemo še tedaj, kaj se huba. Res, da pod zemljo naši ljudje delajo in si kruh služijo, al državljani so vendar in želijo, da bi nad zemljo vživali svobodo, ne pa komande o državljskih pravicah. Mi Idrijčani smo res v marsikakem oziru pravi „raje“ na Kranjskem. Rudnik naš tudi pri niži ceni živega srebra na leto in dan čistega dohodka državi donaja nad en milijon goldinarjev, rodovine rudokopov pa le siromaško živijo, največ od močnatih jedil in solate poleti, katero pozimi namestuje kisló zelje. Ni čuda tedaj, da je bolehavcev obilo, in zdaj se jim še hoče rudarski zdravnik vzeti! Samo to nas še tolaži, da se vendar utegne na višem mestu sprevideti potreba zdravnika za posebne razmere našega kraja, ki bi potem, ker tudi v okrajih Logaškem ni okrajnega doktorja, moral celó zdravnika v Postojni iskati. Kranjska dežela je, kar se tiče doktorjev zdravilstva, kakor smo slišali iz obravnave deželnega zbora, v obče prav na slabem, odkar še vsak okraj nima svojega zdravnika, a zdaj se še nam hoče zdravnik vzeti, češ, da tudi v Pribramu ga ne bo. Se li pa more Pribram primerjati z našimi razmerami? Ko bi rudarska direkcija kaj srca imela za naš ubogi stan in ne bi prezrla dohodkov, ki jih državni blagajnici vsako

leto izkopljejo iz zemlje naši ljudje, ugovarjati bi morala na vso moč temu, da bi se Idrijčé vzelo, kar je imela odnekdaj. Sl. deželni zbor bi imel priliko, to iz humaniternega in finančnega obzira velevažno zadevo svetu razložiti in na Idrijo pozornost svojo obrniti. Naj bi to storil!

Delensko 24. sept. —y— Pri nas bo vinska, kakor tudi druga letina, prav pičla. V vinogradih, kjer ni bilo slane, smo se več nadjali, kakor bo v resnici. — Tudi vino ne bo kaj prida, ker grozdje noče zoriti. Zato se pa vino še zdaj precej draží, ki dozda res ni imelo tukaj nobene prave cene. Zelje in repo so skoraj povsod gosenice, ki jih je čuda veliko, pokončale. Res, žalostna se nam kaže.

Iz Planin v Črnomaljskem okraju. — Pri volitvi 9. dne t. m. je bil Jože Sterbenec za župana, Janez Sterbenec in Matija Fink pa sta bila za svetovalca izvoljena.

Iz Ljubljane. — Banka „Slovenija“ ima tedaj juter velevažni občni zbor. Da zbor more sklepčen biti, mora v njem vsaj zastopanih biti 234 delnic. Likvidacijski odbor je vstregel naši želji v 37. listu razodeti in razglasil stan bankini, da ga delničarji že pred zborom na prevdarek v pregled imajo; isto tako dobijo tudi poročilo likvidacijskega odbora v roke. Gledé na dotične §§. občne kupčijske postave in na pravila banke „Slovenije“ ne more noben misleč delničar več omahovati, kako naj za svojo korist glasuje o predlogu likvidacijskega odbora zaradi doplačila. V škodi, veliki škodi smo delničarji že dozda, — to, žalibog! je bridka resnica; z doplačilom od likvidacijskega odbora nasvetovanih 30 gold. za akcijo se poškodujemo morebiti še za kaj več, morebiti pa tudi ne, če se ostro iztirjajo bankini dolžniki in dobro prodajo biše njene ter se tako izvrši likvidacija. Če pa bi nasproti po glasovanji za nedoplačilo se zavezala žila likvidaciji, potem pride banka na kant in železna roka postave (konkursa) bo iztirjala od vsacega delničarja, kdor kaj ima, 90 gold. za akcijo. V zadnjem našem listu smo to stvar dokazali menda jasno dovolj. — Ne moremo si pa kaj, da ne bi pri tej priliki obžalovali zadnji čas nekako rezerviranega postopanja „Sl. Gospodarja“, in da častiti naš kolega, s katerim imamo „Novice“ v zameni, ni verjel nam, ki smo koj po požaru Logaškem odkrili laž „Laibacherice“ in „Tagbl.“ o onih 80.000 gold., ampak je to laž zopet v zadnjem listu svojim bralcem na mizo postavil. Tem bolj pa se moremo čuditi našim dragim prijateljem na Štajarskem, da o nesrečnih zadevah banke „Slovenije“ niso z nami složno postopali, ker so vendar oni v Celji bili stvarniki banke „Slovenije“ in so oni po večini svojih upravnih svetnikov osnovali jo „auf so breiter Basis“, ki je bila s tem, da je segla „in aller Herren Länder“ in se tako gizdavo izprva ustanovila, korenina nesrečnih poslednic.

— (Iz seje deželnega odbora 23. sept.) V službo 2. nadpaznika v deželni prisilni delavnici se je sprejel sedanji paznik 1. razreda Jožef Dobnikar. — Predlogu pomnoženega krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se služba nadučitelja v Mengšu podeli sedanjemu učitelju Antonu Javoršekcu v Mirni peči, je dež. odbor pritrdil, kakor tudi predlogu deželnega šolskega sveta, da se ustanovi na ljudski šoli v Šmariji pod Ljubljano služba 2. učitelja z letno plačo 500 gold. ter da se povekša letna plača šolskega učitelja v Hotederšici od 400 gold. na 450 gold.

— Za slepe otroke revnih starišev na Kranjskem je zdaj šest štipendij barona Flödniga izpraznjenih. Otroci s takimi štipendijami se pošiljajo v Linz v šolo za slepe. — Čudno je, da je za te štipendije tako malo

prošnjikov, da se pri vsem tem, da se vsako leto razpisujejo, nikoli ne morejo vse oddati — ker se ne oglasi dosti prošnjikov. — Temveč pa, kakor slišimo, se je oglasilo prošnjikov za izpraznjenih 6 sirotinskih štendij (Waisenkind-Stiftungen) -- nič manj kot 272.

— (V včerajšnji seji mestnega odbora) je župan na interpelacijo odbornika Jurčiča, zakaj se načrti sejnih obravnav odbornikom ne pošiljajo tudi v slovenskem ziku in se samo nemškimi ravnopravnost žali, odgovoril blizo tako-le: Interpelant je sam izrečno objavil, da vsi odborniki znajo nemški, tedaj nemških reči ni potreba predstavljati slovenski, kar bi blagajnici le več stroškov prizadalo. — Z drugimi besedami glasi se ta odgovor na kratko tako-le: „če hočete ravnopravnost, plačajte jo!“ — Gosp. Jurčič je protest objavil zoper ta odgovor, ki gre ad acta. — V okrajni šolski svet sta bila izvoljena odbornika Dežman in Mahr, — narodna stranka je hotela dr. Kar. Bleiweisa in Kar. Kluna, pa je padla, se ve da.

— Po poročilih, ki sta nam jih gospoda A. Perme in A. Vertačič, od družbe kmetijske imenovana razstavna sodnika, prinesla iz vinske razstave Mariborske, ste Kranjskim vinom in grozdju (Vipavskim in Dolenskim) došle dve sreberni državni medaliji, čeravno Dolensko vinstvo ni bilo kaj srečno zastopano, in da gospod Ogulin je z veliko pohvalo govoril za potrebo postave, po kateri se za po toči poškodovanim vinogradom odpiše davek ne samo za tisto leto, ko je vinograd poškodovan bil, ampak tako dolgo, dokler zopet ne donaša navadnega pridelka. Predlog njegov je bil enoglasno sprejet. Ker je bilo več zanimivih obravnav v tem zboru, nadjamo se od g. Ogulina nekoliko črtic o Mariborskem vinorejskem zboru.

— Tudi magistrat Ljubljanski razglašča preselitev strahovitega krompirjevega „kolorado“ žužeka iz Amerike v Evropo in kmetovalce tukajšnje opominja pazljivim biti, kakor so „Novice“ po naročilu c. k. ministerstva kmetijstva že v 35. listu poročale.

— (Gosp. Šubic), naš izvrstni slikar, je prišel te dni iz Rima v Ljubljano, kjer misli več časa ostati, da dodela naročene mu slike. Navdušenost za umetnost slikarsko žene ga še na Dunaj, da bi tudi ondi videl umotvorov zgodovinske vrste, katere se najraje izbira za svoje predmete. Podpore, ki sta jo on in gosp. Franke dobila iz deželnega zaklada, je res kapital za čast domovine na dobre obresti položen.

— (Naš rojak gosp. Matija Valjavec), dozdaj profesor na gimnaziji Varaždinski, je imenovan za profesorja na gimnaziji v Zagrebu.

— Gosp. Jan. Navratila, direkcijnega adjunkta c. kr. najviše sodnije na Dunaji, je c. kr. nadsodnija Dunajska imenovala za sodniškega tolmača za jezik slovenski in ga zato v prisego vzela. — Kedar se spominjamo gosp. Navratila, spominjamo se nesrečnega slovensko-nemškega slovnika, ki bi ga bili že dodelanega in dobro izdelanega imeli, ko bi se bila zvesto izpolnila oporoška knezoškofa Wolfa in bi izbiranje vrednika ne bila romalo od Poncija do Pilata.

— Gosp. Martin Mohar je imenovan za predstojnika pripomočnega urada pri c. k. okrožni sodnji Novomeški.

— V nedeljo, 1. dne oktobra, obhaja prečastiti gospod kanonik in deželni poslanec Franc Kramar svojo „zlati“ mašo, to je, 50letnico svojega duhovstva, v Stari Loki, kjer je mnogo let pastiroval, — prečastiti gospod Aleš Jerala, župnik v Horjulu, pa svojo „demantno“ mašo, to je, 60letnico svojega mašništva. — V obeh starčekih spoštuje dežela naša dve močni trdnjavi „za vero, dom, cesarja“; Bog ju poživi še mnogaja leta!

— (Iz Trsta) smo dobili od gosp. Jos. Pipana et

comp. v slovenskem jeziku cenik, to je, zaznamek cene vsega onega blagá, ki se v specarijskih štacunah dobiva, na priliko, kave, kakave, olj, dišav, barvil, morske soli in sto drugih reči. Daje se blagó na trimesečne menjice brez odbitka; kdor pa brž plača, dobí 2% odbitka (škonta). Domač pridelek se jemlje v komisijo, ali kupuje za svoj račun in plačuje nemudoma po prejemu. — Kdor kupcev želi omenjeni cenik dobiti, naj se v Trst obrne na gori naznanjeno firmo.

— (Porotniki v Ljubljani.) Peta letošnja sesija se prične 9. oktobra. Izžrebanje porotnikov se je vršilo 18. septembra dopoldne. Glavni porotniki so: Trlinec Janez, posestnik v Kamniku; Perdan Janez, posestnik v Ljubljani; dr. Schaffer Adolf, drž. poslanec v Ljubljani; Žužek Jernej, posest. v Ljubljani; Verbič Martin, posestnik na Vrhniki; Ogorelec Vincencij, posestnik v Škofjici; Nusbaum Avgust, posestnik v Šturji; Kovša Anton, posestnik v zgornji Planini; Gnezda Anton, kavarar v Ljubljani; Debevec Jožef, hišni posestnik v Ljubljani; Krener Josip, hišni posestnik v Kranji; Korn Henrik, hišni posestnik v Ljubljani; Karinger Karol, kupec v Ljubljani; Slivnik Janez, posestnik v Gorjah; Brus Jože, posestnik v Postojni; Kolnik Tone, hišni posestnik v Ljubljani; Majer Viljem, hišni posestnik v Ljubljani; Petrič Martin, posestnik iz Čevce; Umek Jurij, posestnik s Hriba; Svetel Avgust, pek v Ljubljani; Gogala Nace, posestnik v Kranji; Jelovšek Tone, posestnik v Ilirski Bistrici; Krener Lojze, fabrikant v Škofji Loki; Feter Jernej, geometer in posestnik; Čopič Miha, krčmar v Ljubljani; Bortnik Janez, kmetovalec v Dolih; Tavčar Luka, hišni posestnik v Ljubljani; Globočnik Leopold, rudarski posestnik v Železnikih; Vilman Andrej, posestnik v Dovjah; Burger France, posestnik v Postojni; Golob France, hišni pos. na Vrhniki; baron Cois Simon, posestnik v Ljubljani; Gecl Karol, posestnik v Kranji; Podgoršek Jernej, posestnik v Ljubljani; Bernard Jože, glažar v Ljubljani; Dajsinger Avgust, pivar v Škofji Loki. — Namestovalni porotniki so: Šeloškar Alojzi, hišni posestnik; Škofic Jože, usnjar; Ahčin Gašpar, hišni posestnik; Kajger Norbert, remar; Čad Jože, pek; Zarnik Friderik, hišni posestnik; Zupančič Jakob, hišni posestnik; Piršič Matija, branjevec; Valenko Ludevik, kupec; vsi ti poslednji iz Ljubljane.

— (Na Vrhniki) se je v nedeljo odprla narodna čitalnica s slovesno „besedo“.

— (Naznanilo in poziv v pevske vaje narodne čitalnice Ljubljanske). Za prihodnjo zimsko sezono se pevske vaje moškega zbora začne v torek 26. dne t. m. ob 8. uri zvečer in se bodo vsak torek in petek redno nadaljevale. — Šola pevska: za gospodičinje vsako sredo in soboto ob 5. uri popoldne, — za začetnike vsako saboto ob 8. uri zvečer, — za že nekoliko izurjene pevce vsako sredo ob 8. uri zvečer. Šola za vse te tri oddelke se začne v sredo 27. dne t. m. — Razen udov čitalnice zamorejo tudi gospodičine in gospodje, ki niso društveniki, pa imajo veselje do petja. vstopiti v šolo in eventuelno v ženski ali moški zbor, Oglase sprejmé v dotičnih urah v pevski sobi čitalnični pevovodja gosp. Anton Stöckl.

Razglas Kranjskim živinorejcem

zarad prodaje Muricodolskih goved.

Kmetijska družba Kranjska bo 14. dne meseca oktobra dopoldne ob 9. uri na dvorišču gostilnice „zum Baierischen Hof“ na Dunajski cesti blizo kolodvora Tržaške železnice prodala po očitni dražbi 25 do 30 iz državne subvencije nakupljenih goved Štajarskega Muricodolskega (sivega) plemena.